

SPOSÓB ZABUDOWY KAMIENIA DEKORACYJNEGO
 Aby uniknąć błędów, poprawek, przeróbek przed przystąpieniem do prac należy zaznajomić się z charakterystyką wyrobów, ich wymiarami, masą oraz czy wymagają spoinowania lub czy są układane „na styk”. Posiadanie tych informacji znacznie usprawni przebieg prac montażowych jak również nie narazi na poniesienie dodatkowych niepotrzebnych kosztów. Poniższe wytyczne mają na celu zoptymalizować czas prac przy wykonywaniu zabudowy oraz poprowadzić wykonawcę przez poszczególne jej etapy. Jeśli wyroby wymagają spoinowania, to ILOŚĆ WYROBÓW W OPAKOWANIU OKREŚLONA JEST DLA CAŁKOWITEJ POWIERZCHNI ZABUDOWY Z UWZGLĘDNIENIEM ZASTOSOWANIA SPOIN O SZEROKOŚCI 1 CM.

PL

1. Przygotowanie podłoża

Nośność podłoża, na którym zamierzamy zabudować płytki powinna wynosić w zależności od rodzaju przewidywanych płytek od 35 do 60 kg / m². Podłoże pod przyklejanie płytek powinno być: wyrównane, suche, dobrze oczyszczone bez pozostałości tapet, farb itp., odpylone, nie powinno zawierać żadnych luźno związanych części jak również nie może być zatłuszczone. Przygotowując podłoże pod przyklejenie płytek należy:

- sprawdzić prostolinijność i pionowość ściany w przypadku wystąpienia zagłębień lub wypukłości powyżej 1cm na odcinku 1 m podłoże należy wyrównać używając do tego celu zaprawy tynkarskiej,
- w przypadku zabudowy płytek na „starym” podłożu należy przy użyciu szczotki drucianej lub skrobaka usunąć luźno związane części podłoża jak również wszelkie zanieczyszczenia tj.: kurz, mech, inne..
- w przypadku podłoża zatłuszczonego należy usunąć warstwę tynku i nałożyć nowy.

W przypadku zabudowy płytek na lekkich dociepleniach należy odpowiednio wcześniej przewidzieć zastosowanie do montażu dociepleń kołków montażowych z rdzeniem stalowym i o podwojeniu ich ilości na danej powierzchni, należy w takim przypadku również dla dodatkowego wzmocnienia podłoża zastosować podwójną warstwę siatki. Przygotowując podłoże drewniane pod zabudowę płytek należy dla odpowiednio wytrzymałego zespolenia warstwy tynku z podłożem zastosować siatkę stalową mocując ją do drewna za pomocą gwoździ a następnie nanieść warstwę tynku używając tradycyjnej zaprawy tynkarskiej. Ilość gwoździ używanych do zamocowania siatki stalowej zależy przede wszystkim od rodzaju użytych płytek. Przeciętnie przyjmuje się zastosowanie od 25 do 30 zamocowań na 1 m².

2. Zagruntowanie podłoża

Zasadniczo w przypadku wykonywania zabudowy wewnętrznej ze względu na to, że nie jest ona narażona na wpływ warunków atmosferycznych; podłoże pod przyklejenie płytek nie wymaga gruntowania. Natomiast w przypadku zabudowy zewnętrznej jeśli podłoże ma tendencje do wchłaniania i utrzymywania wody przez długi czas co wskazywałoby na dużą jego nasiąkliwość należy zagruntować podłoże używając do tego celu preparatu do gruntowania. Grunt należy nakładać przy użyciu pędzla.

3. Rozplanowanie ułożenia płytek

Rozplanowanie ułożenia płytek należy rozpocząć od elementów narożnych, następnie od poziomu krawędzi nadproży drzwiowych lub okiennych przenieść w dół wielokrotność warstw (szerokość płytki i szerokość fugi) celem ustalenia pierwszego poziomu warstwy. Pierwszą warstwę wy poziomować wykorzystując poziomicę, sznurek lub łatę. W celu uzyskania lepszego efektu wizualnego należy tak rozplanować i zabudować płytki, aby uzyskać równomiernie rozproszony obraz spoin.

4. Przyklejanie płytek

Dla realizacji zewnętrznych, prace montażowe należy prowadzić w czasie bezdeszczowej pogody jeśli temperatura otoczenia waha się w przedziale od +5 do około +25°C. Zarówno podczas prac montażowych jak również przez około jedną dobę po zakończeniu prac całą zabudowywaną powierzchnię należy przy użyciu folii, płandeki, itp. osłonić przed działaniem warunków atmosferycznych. Wszystkie prace należy przeprowadzić w sposób staranny unikając zabrudzenia płytek. Przed przystąpieniem do klejenia płytek należy przygotować zaprawę klejową. Na 10 kg zaprawy klejowej dodajemy ok. 3 l wody i mieszamy przez ok. 2 minuty do uzyskania jednorodnej masy. Dla poprawienia parametrów roboczych przygotowaną zaprawę klejową należy odstawić na ok. 10 minut. Następnie ponownie zamieszać. Tylną część płytki przed przyklejeniem należy przetrzeć szczotką drucianą w celu polepszenia jej przyczepności, natomiast podłoże należy pomalować klejem rozcieńczonym z wodą używając do tego celu pędzla. Przygotowaną wcześniej zaprawę klejową наносimy na ścianę lub na tylną stronę płytki przy pomocy pacy zębatej. Płytki zaleca się układać z lewej strony na prawą stronę poprzez dociśnięcie lewej strony na prawą (zabudować w ciągu 10 minut) z tym, że należy pamiętać o układaniu płytek z kilku opakowań (palet) równocześnie aby uzyskać równomierny rozkład barw na całej powierzchni. W szczególności dla zabudowy zewnętrznej bardzo ważnym jest, aby połączenie płytek ze ścianą było szczelne, w związku z tym nadełek kleju powstały na skutek dociśnięcia płytek należy wcisnąć wzdłuż krawędzi. Korekta ułożenia jest możliwa do ok. 5 minut. Gdy ułożona jest już pierwsza warstwa należy nanosić zaprawę klejową na dwie do czterech kolejnych warstw. Docinanie płytek do krawędzi ścian wykonywać przy użyciu piły do betonu. Zasadniczo płytki elewacyjne układa się z wykorzystaniem kołków dystansowych w celu uzyskania jednakowej szerokości szelin fugowych jednak dla niektórych wyrobów nie jest to wymagane. Stosując do wykonania zabudowy kołki dystansowe należy w zależności od chłonności podłoża wyciągnąć je po upływie około 30 minut.

5. Fugowanie

Wypełnianie spoin fugowych należy zawsze wykonywać zaczynając w kierunku od góry do dołu. Przystępując do fugowania należy przygotować zaprawę do fugowania poprzez wymieszanie jej z wodą tak aby uzyskać konsystencję tzw. „mokrej ziemi” tj.: związłą, formującą się przy ugniataniu dłonią (ma pozostać czysta). Do fugowania zaprawą o takiej konsystencji należy używać tzw. fugówki, włączając zaprawę do fugowania w szczeliny pomiędzy płytkami. Po tej czynności fugę należy zmoczyć mgiełką wody, aby fuga związała.

W przypadku wąskich, zawitych, falujących czy też lukowych szelin fugowych do ich

wypełniania można użyć tzw. fugownicy z tym, że konsystencja zaprawy do fugowania musi być w tedy bardziej płynna. Po zakończeniu fugowania należy pędzlem lub szczotką usunąć wszelkie niepotrzebne pozostałości zaprawy. Nie należy czyścić płytek z pozostałości zaprawy na mokro, ponieważ może to spowodować trwale ich zabrudzenie. Przy doborze koloru fugi należy przyjmować zasadę zbliżonej kolorystyki. Tak więc do płytek jasnych należy dobrać jasną fugę, dla ciemnych-ciemną. Wyeksponowanie płytek jest tutaj najważniejsze, fuga powinna stanowić nie rzucającą się oprawę.

6. Impregnowanie

Celem impregnacji jest uodpornienie płytek na działanie warunków atmosferycznych, poprawa estetyki, itp. Dzięki impregnacji zabudowę jest łatwiej utrzymać w czystości. W przypadku ściany wewnętrznej ze względu na brak oddziaływania warunków atmosferycznych impregnacja nie jest wymagana; jednakże jeśli się na nią decydujemy, należy pamiętać o odpowiedniej wentylacji powietrza w pomieszczeniu przy wykonywaniu tego zabiegu. Ze względu na ostry zapach impregnatu zaleca się również intensywne wentrowanie pomieszczenia przez kilka dni po wykonaniu impregnacji. Impregnat наносimy wykorzystując pędzel lub natryskowo. Przed impregnacją należy najpierw wykonać próbę na niewielkiej powierzchni w celu sprawdzenia, czy efekt końcowy jest zadowalający. Zaleca się jednokrotne, równomierne zaimpregnowanie na całej powierzchni zabudowy w celu uniknięcia połysku.

7. Pielęgnacja

Płytki nie wymagają specjalnej pielęgnacji; jednakże po kilku latach eksploatacji zaleca się wykonanie zabiegu impregnacji w celu odświeżenia zabudowy i polepszenia efektu wizualnego. Ze względu na specyfikę wyrobów produkowanych z betonu po pewnym czasie może pojawić się na powierzchni płytek biały nalot - wykwit. Występowanie tego zjawiska jest rzeczą naturalną a jego intensywność zależy od warunków eksploatacji wykonanej zabudowy i nie stanowi wady wyrobu. Powstały wykwit ulega całkowicie likwidacji na skutek działania warunków atmosferycznych w okresie około trzech lat. Do zabudowy płytek można stosować zaprawy klejowe i zaprawy fugowe innych producentów jednakże szczególną uwagę należy zwrócić na parametry techniczne tychże produktów tj.: wysoka elastyczność, odpowiednia współpraca z podłożem, jak również mrozoodporność jeśli realizujemy zabudowę zewnętrzną. Wszystkie prace związane z montażem płytek należy przeprowadzić w oparciu o powyższe wskazówki jak również zgodnie z ogólnymi zasadami sztuki budowlanej

Kamień dekoracyjny RELIEF produkowany jest w oparciu o wytyczne Aprobaty Technicznej ITB AT-15-7012/2010 „Drobnowymiarowe elementy RELIEF z kamienia dekoracyjnego do okładzin ściennych”

Podstawowe deklarowane przez producenta cechy techniczne typu wyrobu budowlanego wg specyfikacji technicznej to m.in.:

	beton zwykły	keramzytobeton	gips
klasa wytrzymałości na ściskanie	≥ C30/37	≥ LC8/9	≥ 11,0 MPa
wytrzymałość na zginanie	≥ 6 MPa	≥ 3 MPa	≥ 4 MPa
nasiąkliwość	≤ 7 %	≤ 15 %	-
zawartość wilgoci	-	-	≤ 6 %
odporność na zamrażanie o rozmrażanie	50 cykli	25 cykli	-

Drobnowymiarowe elementy RELIEF z kamienia dekoracyjnego, wykonane z zastosowaniem betonu są przeznaczone do wykonywania okładzin ściennych zewnątrz i wewnątrz obiektów budowlanych. Mogą być również stosowane jako okładziny zewnętrznych powierzchni kominków ogrodowych i pokojowych. Przy zastosowaniu zewnętrznym wymagana jest impregnacja wyrobów. Wszystkie elementy wykonane z użyciem gipsu przeznaczone są do wykonywania okładzin ściennych wewnątrz pomieszczeń. Dodatkowo wymagana jest impregnacja wyrobów.

ENG

INSTALLING DECORATIVE STONE TILES

Before you start work, get to know the characteristics of the products (dimensions, weight, and whether they need pointing) in order to avoid mistakes, corrections and modifications. The knowledge of product specifications makes the work faster and more effective and will help avoid any additional, unnecessary costs. The instructions below describe the subsequent stages of work. Follow those steps to optimize time of work. If products require pointing, then THE NUMBER OF PRODUCTS WITHIN A PACKAGE IS SPECIFIED FOR THE TOTAL AREA COVERED WITH TILES INCLUDING 1 CM-WIDE POINTING.

1. Preparing the base.

The bearing capacity of the base you are going to build over depends on the type of tiles and should be 35-60 kg/m². Level, dry, and clean the base on which the tiles are to be laid so that it does not contain any remaining parts of wall-paper, paint, etc. Remove dust and make sure the base does not contain any detached parts or fatty dirt. While preparing the base:

- Check the rectilinearity and perpendicularity of the wall. If indentations or protrusions are bigger than 1 cm, make sure you level 1 meter of the surface which is to be built over using plaster mortar,
- When building over an "old" base, clean it thoroughly with a wire brush or a scraper to remove any detached parts and dirt, e.g. dust, moss, etc.
- If the base is greasy, make sure the layer of plaster is removed and replaced with a new one.

If the tiles are to be laid on a wall with a light insulation layer, make sure you use twice as many pins with steel core when fitting the insulation layer. Additionally, to make the base stronger, use a double layer of mesh. In case of a wooden base, attach steel mesh to the wood with nails and then cover it with traditional plaster mortar. This will reinforce the joining of wood and plaster, improving the stability of the base for tiles. The number of